

ئاشناکردنه‌وه‌ی موسلمانان به ده‌عوه و بانگه‌وازی

پیغه مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌شی دووهم

دکتور / کاوه اکرم سه‌نگاوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌همان شی‌وه‌ش به‌هوئی په‌رستنی خوداوه، ئینسان نه‌توانی حکمه‌ت و هوئی خولقانی خوئی جی به‌جی بکات و مانا و بایه‌خ و حکمه‌تیک که خوئی و ژیان و بونه‌وه‌ره‌که‌ی له پیناودا دروست بووه ئادا‌کات، جا نه‌گر ئینسان رووی له‌ته‌نھا په‌رستنی خودا نه‌بوو، نه‌وه هیچ بی‌ریزی و سپله‌یی به‌رامبه‌ر به‌خودا نواندووه، بی‌نه‌ده‌بی و گیل‌یتیشی نیشان داوه به‌رامبه‌ر به‌خوئی و به‌بونه‌وه‌رو ژیا‌نه‌که‌ی، چونکه خودی بوونه‌که‌یان شتیکی پوچ و بی‌حکمه‌ت دهرده‌چی و مانا و بایه‌خ و حکمه‌تیک نامینی و ده‌بنه‌شتی پوچ و بوش!!

بویه: له هه‌موو شتیك گرنگترو له

پیشتر نه‌وه‌یه ئینسان بزانی بۆچی

دروست کراوه:

ئینسان پله و پایه‌کی زور‌گه‌وره و به‌رزو گرنگی هه‌یه، که هیچ دروست کراویکی نیو بونه‌وه‌ر نایگاتی، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌که هه‌رچی له ئاسمان و زه‌ویدا هه‌یه خوا بۆ ئینسانی مل‌که‌چ کردووه که سودی لپه‌وه‌رگری و

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

چه‌مك و واتای عبادت و

مه‌به‌ست له «توحيد الالهية»:

یه‌که‌م شتیکه که خودا پیوستی کردبی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی جی به‌جی بکه‌ن و نه‌دای بکه‌ن به‌ندایه‌تی کردن و په‌رستنه‌تی به‌تاک و ته‌نھا، چونکه په‌رستراویتی خودا و ئه‌رک و وه‌زیفه‌ی ئینسان له بوونه‌وه‌ره‌دا په‌یوه‌ندی راسته و خوئی پیکه‌وه هه‌یه.

جا هه‌روه‌ک چۆن به‌هوئی ناسینی خوداوه، ئینسان خوئی و بونه‌وه‌رو ژیان ده‌ناسی و ده‌زانی له‌کوئی وه‌هاتووه‌و بۆ کوئی ده‌چی و سه‌ره‌نجامی به‌چی ده‌گات، وه‌نه‌گر بۆ لیکدانه‌وه‌ی خوئی و بوونه‌وه‌رو ژیا‌نه‌که‌ی په‌نا بۆ هه‌ر شتیکی تر به‌ریت جگه له خودا، نه‌وا ده‌ستی له‌ئه‌فسانه‌و خورافیات گیرده‌بی و، سه‌ری له‌به‌تال و پوچه‌وه دهرده‌چی .

له ئایه ته کانی قورئاندا به لگه و نیشانه‌ی
 زۆری تیدایه که باس له وه ده کات و ئه وه
 ده سه لمینئ که ئه م گهردوونه و ئه وه ی له م
 بونه وه ره دا هیه، هر هه مووی خودا
 له پینا و مروّفا دروستی کردووه و ژیرباری
 کردووه، به جوریک پیک خراوه و دانراوه
 له گه ل سروشت و ژیانئ دا بگونجئ،
 وه به ئه ندازه و چۆنیه تی به کی وه ها دروست
 کراوه و به دی هینراوه که ژیانئ مروّقی
 پی چاک و ته واو بی .

وه هه رشتیک بۆ ژیانئ ئینسان پیوستبئ
 و زه روره تی ژیانئ بی خودا بۆی ئاماده
 کردووه و له گه ل سروشتی ژیانئ دا
 گونجاندویه تی، وه هه رشتیک که بیته مایه ی
 کۆسپ و ته گه ره و پیکر له ژیانئ خودا لای
 بردووه و نه به یشتووه .

له وه وه ده رده که وی که ئینسان ئه رکیکی
 گرنگ و کاریکی گه وره وه وه زیفه یه کی پر
 بایه خی وای پی سپی دراوه و له سه ر دانراوه
 که هیچ شتیکی دیکه ی نیو بونه وه ر توانای
 هه لگرتنی ئه و باره و جئ به جئ کردنی ئه و
 کاره ی نییه .

که وا بوو:

له ژیان و گوزه رانی دونیادا لیی سود
 مه ندبئ .

وه کو خوای په روه ردگار خوئی
 ده فه رمووی:

﴿ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِيَجْرِيَ فِيكُمْ فِيهِ بِأَمْرِهِ
 وَلِيَبْتَلُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۲﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۳﴾ (الجمانية).

واته: هر خوا خوئی ده ریای بۆ ئیوه مل
 که چ و ژیربار کردووه، تا به فه رمانی خودا
 که شتی له ناویدا بگه ری بی ئه وه ی نقوم
 بیئ . . وه بۆ ئه وه ی له وه به خشش
 ونیعمه تانه ی که خودا دایناوه له ده ریادا
 ئیوه لیی سود مه ندبن . . وه هه رچی له
 ئاسمان و زه ویدایه، هر هه مووی خودا
 به میهره بانی خوئی بۆ ئیوه ی
 ده سه تمۆ کردووه بۆ ئه وه ی له ژیانئ دونیادا
 لیی به هره مه ند بن . . ئا ئه مانه به لگه و
 نیشانه ی پوون و ئاشکرای تیدایه
 بۆ که سانئ که بیر بکه نه وه و بزائن
 که حکمه تی دروست بوونی ئه م بونه وه ره
 چیه .

بۆچوونی بی باوه‌پانه، سزای سه‌خت بۆ
 ئه‌و بی باوه‌پانه هه‌یه له‌ئاگری دۆزه‌خدا.
 وه‌له‌عه‌داله‌تی خودایه‌ نابیی کافرو
 موسلمان له‌یه‌ک ترازودا دابنری و وه‌کو یه‌ک
 و یه‌ک سه‌ره‌نجامیان هه‌بی، بۆیه
 ده‌فه‌رمووی:

ئه‌گه‌ر بونه‌وهر به‌بی حکمه‌ت دروست
 بووبی، ئه‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی ئیمانیا ن هیناوه
 کرده‌وه‌ی باشیا ن کردووه، ده‌کری و
 ده‌گونجی و وه‌کو خراپه‌کاران مامه‌له‌یا ن
 له‌گه‌لدا بکری، ده‌شی‌ خوی‌ هه‌کیم و
 کارزا ن چاکه‌کاران و خراپه‌کاران وه‌کو یه‌ک
 ته‌ماشا بکات و یه‌ک حیسابیا ن بۆ بکات.
 جا ئه‌گه‌ر قیامه‌ت و لی‌ پرسینه‌وه‌ نه‌بی و به
 چاکه‌کار نه‌ویژری چاکه‌ت کردو به‌خراپه‌کار
 نه‌وتری خراپه‌ت کرد، مانای وایه‌ وه‌ک یه‌ک
 ته‌ماشا‌کراون و حیساب‌کراون، ئه‌وه‌ش
 له‌خوایه‌کی دادوهری دانا و کارزا ن و هه‌کیم
 ناوه‌شیته‌وه.

جامادام: بونه‌وهر هه‌روا به‌گالته‌و بی
 مه‌به‌ست نه‌خراوه‌ته‌ خزمه‌تی ئینسانه‌وه.
 که‌واته: حکمه‌ت و مه‌به‌ستیکی گه‌وره‌و
 پربایه‌خ هه‌یه، ده‌بیته‌ ئینسان وه‌کو
 وه‌زیفه‌ی سه‌ر شانی خوی‌ جی‌به‌جی‌

ئه‌م ئاسمان و زه‌وی و بونه‌وهره‌ی که
 له‌خزمه‌ت ئینسان دا دانراوه‌ هه‌روا شتیکی
 گالته‌و بی سود نییه‌ هه‌روا به‌خۆپایی و
 به‌تال دروست نه‌بووه.
 ئه‌م راستیه‌ش له‌چه‌نده‌ها ئایه‌تی
 قورئاندا ده‌رده‌که‌وی:

وه‌کو خوی‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی :

﴿ اَيْحَسِبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُرَكَّ سُدًى ﴾ (القیامة).

واته: ئایا ئاده‌میزاد واده‌زانئ هه‌روا وازی
 لی‌ ده‌هینریته‌ و به‌خۆپایی و بی‌مه‌به‌ست
 دروست بووه .

وه‌له‌ جیگه‌یه‌کی تردا خودا ئاوا

ده‌فه‌رمووی: ﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا

بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَلِكُمْ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ

كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ (سورة ص).

واته: ئیمه‌ ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی
 ده‌که‌ویته‌ نیوانیا نه‌وه، هه‌روا به‌پوچ و بی
 حکمه‌ت و هه‌وه‌نته‌کاری دروست
 نه‌کردووه، ئه‌و بیروباوه‌ره‌ی که‌وا بزانی
 به‌بی حکمه‌ت دروست بوون، ئه‌وه‌ گومان و

بکات، وه ئه وه زیفه یه ش حه قیکی خوی
په روه ردگار وه ده بی ئادای بکات.

وه کو خوی په روه ردگار ده فه رموی:

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِكُمْ

﴿ ۲۸ ﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿ ۳۱ ﴾ (الدخان) .

واته: ئیمه ئاسمان و زهوی و ئه وهی

له نیوانیان دا هه یه، هه روا بو گالته و یاری

دروست نه کردوه، دروستمان نه کردون

ته نها له پیناو به دیهینانی هه قیکدا نه بی،

که ئه وه حه قه ش ئه رک و وه زیفه ی سهرشانی

مروقه، به لام زوره ی خه لکی مه سئولییه تی

سهرشانی خوی نازانی و درک به و حه قیقه ته

ناکات بو یه گومانی واده بات که بونه وه

به بی مه به ست دروست بو بی .

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ ﴾ (الحجر: ۸۵)

واته: ئاسمان و زهوی و ئه وهی

له نیوانیاندا یه دروستمان نه کردوه ته نها

له پیناو هینانه دی حه قیکدا نه بی، که مروقه

ده بی ئه وه حه قه هه لگری و جی به جی

بکات، وه بیگومان قیامه تش دی و له سه

ئه وه حه قه ی که بو ی دروست کرابون

مامه له یان له گه لدا ده کری و ئه وهی

حه قه که ی جی به جی کردبی و به جوانی

ئادای کردبی ئه وه خوشبه ختی و

به خته وه ری و ئوخ ژینی بو خوی مسوگر

ده کات، به لام ئه وهی حه قه که ی به جی

نه گه یان دبی ئه وه به دبه ختی و چاره په شی و

تال ژینی بو خوی دابین ده کات.

وه نه وه حیکمه ت و مه به سته گه وه وه

گرنگه ی که مروقه له پینا ویدا دروست بو وه وه

وه کو وه زیفه ی نه رک یکی پرپایه ی سهرشانی

خوی ده بی جی به جی بکات بریتیه له :

به ندایه تی کردن و په رسته تی خوی

په روه ردگار.

وه کو خوی په روه ردگار ده فه رموی :

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ﴿ ۶۱ ﴾

(الذاریات)

واته: بنیاده م و جنوکه م دروست نه کردوه

ته نها بو به ندایه تی کردن خوم نه بی .

وه ئه م به ندایه تی کردنه ش گه وره ترین

حه ق و مافیکه که خوی په ره وه ردگار

له سه ئینسانی دانابی.

وه کو پیغه مبه ﷺ به «معاذ» ی کوری

«جبل» ی رضی الله عنه فه رموو، ئایا ده زانی مافی

خوا له سه ره به نده کانی چییه؟ ئه ویش وتی

تاقی کردنه وه که ش له قیامه تدا ده بینئ و دهستی ده که وهی، وه بابته تی ئه و تاقی کردنه وه یه ش بریتیه له به ندایه تی کردنی خواو ته نها په رستنی.

جا له وه وه درده که وهی: که مروّف بو ئه م ژيانه کورت و زوو تپیه رپه ی دنیا دروست نه کراوه و به دینه هیئراوه، به لکو بو ژيانیکی همیشه ی نه پراوه خولقیئراوه که له دوا پوژدا ده بینئ، وه که ئه نجام و به ره می ئه م ژيانی دنیایه، وه ئه و ژيانه نه پراوه ی قیامه تیش ده کری به دوو به شه وه به گویره ی تاقی کردنه وه که ی ژيانی دنیا:

یان به هه شتی پرنارو نیعمه ته بو ئه و که سانه ی به ندایه تی راسته قینه یان بو خوا کردووه. وه یان دوزخه ی پر ژان و شینه بو ئه و که سانه ی به ندایه تیان بو خوا نه کردووه و به ته نها ئه ویان نه په رستووه.

له وه ش گرنگر ئه وه یه که ئینسان بزانی عیبادتو به ندایه تی واتای چیه؟

مانای زمانه وانی به ندایه تی بریتیه له ملکه چی و خو به که م زانین، واته ته سلیم بوونی که سیئک و ملکه چ بوون و خو به ده سته وه دانی بو که سیئکی تر که

خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ باشتر ده زانن. فرموی:

(حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا) (۱).

واته: حقه و مافی خوا له سه ر به نده کانی ئه وه یه که بیپه رستن و به ندایه تی بو بکه ن و هاوبه شی بو دانه نین.

که و ابوو:

ئینسان هه تا ئه و کاته ئه و شان و شکو پله و پایه به رزه ی ده بی و ئه و پیزو حورمه ته ی ده پاریزری، که حکمه تی خولقیئراوی خو ی که به ندایه تی کردنه بو خوا له خو ی دا دینیتته دی، وه ئه و ئه رکه ی پی ی سپیزاوه به باشی جی به جی بکات و به جوانی ئادای بکات.

ئه گه ر نا به هو ی لادان و سه ریچیه وه و به هو ی کوفرو شیرک و بی باوه رییه وه ده چیته ریزی ئازه ل و بگره خراپتیش.

جامادام: ژيانی دنیا بو ئه وه به مروّف دراوه که به ندایه تی خوی تیدا بکات، که واته: ژيانی دنیا تاقه ده رفه ت و مه يدانی تاقی کردنه وه ی مروّفه و نه تیجه و ئه نجامی

(۱) (صحیح البخاری: ۹ / ۴۵۹).

ههروه کو «موسی» ﷺ به «فرعون» ی
 فهرموو: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّا عَلَيْ أَنْ عَبَدْتَ بِنِي
 إِسْرَائِيلَ﴾ (الشعراء).

واته: منه تی ئه وه م به سه ردا ده که یت که
 به نی ئیسرائیلت کردوو به کو یله ی خوت.
 که وابوو: «فرعون» به نو ئیسرائیلی
 کردبوو به خزمه تکارو کو یله ی خوی و چوتی
 پی خوش بی ئه وه ها کاری پییان ده کرد،
 بو یه ئه و کو یلایه تیه به به ندایه تی باس
 ده کات.

که وابوو: به ندایه تی له زمانه وانی دا به
 مانای زه لیلی و ملکه چ بوونی که سیك دیت
 بو که سیکی تر که نه توانی لی یی یاخی بی.

وه کو وتمان:

ئه رکی سه ره کی به نده و کو یله گو یپرایه لی
 کردنی گه وره که ی و راپه پان دنی
 فه زمانه کانیه تی، جا ئه گه ر ئه م به نده یه
 هر به وه نده وه نه وه ستا که خوی
 ته سلیمی گه وره ی بکاتو، به لکو له گه ل
 گو یپرایه لی کردن و ته سلیم بوونی
 پواله تیه که ی دا دلایشی به وپه ری
 خوشه ویستی و پیخوش بوونه وه ملکه چ و
 زه لیل و گو یپرایه لی بی، ئه و په رستنی بو
 ئه و که سه ئه نجام داوه و خوی کردوو به

هه رشتیک ئه و پی خوشه بو ی بکات و لی ی
 یاخی نه بی و ئه و چوتی پی خوش بی
 ئه وه ها هه لیسینی و داینیشینی.

هه وه کو له «لسان العرب: ۳ / ۲۷۳»
 دا هاتوو:

(ومعنى العبادة في اللغة الطاعة مع
 الخضوع ومنه طريق مُعَبَّدٌ إِذَا كَانَ مَذَلًّا
 بكثرة الوطاء).

واته: مانای به ندایه تی له زمانه وانی دا:
 بریتیه له گو یپرایه لی کردن به ملکه چی و
 زه لیلیه وه، هه ر وه ک چو ن ده وتری
 ریگایه کی خوشکراو، بو یه وای پی ده وتری
 چونکه زه لیل و ملکه چی ژیر پیی خه لک
 بووه.

بو یه ده فه رموو ی: (وأصل العبودية الخضوع
 والتذلل) «لسان العرب ۳ / ۲۷۳».

واته: بنه مای سه ره کی به ندایه تی و په رستن
 بریتیه له ملکه چی و خو به ده سته وه دان و
 زه لیل بوون.

هه ر به پی و اتای زمانه وانی کاتیک به
 کو یله ده وتری «عبد» واته به نده، چونکه
 ئه رکی سه ره کی عه بد گو یپرایه لی کردنی
 گه وره که ی و راپه پان دنی فه زمانه کانی تی.

جا دیووی یه که میان بریتیه له
خوشه ویستی و زه لیلی یه که که
هه ست و سوژو عاتیفه یه کی دهرونیه و
له بهرچاو په نهانه و نادیاره، به لام نه و
خوشه ویستی و زه لیلیه دیمه ن و
پروالته تیکی دیتراو بهرچاویشی هه یه که
ده کریتته به لگه و نیشانه ی هه بوونی نه و
خوشه ویستی و زه لیلیه، که نه ویش
دیووی دووه مه که بریتیه له جی
به جیکردنی نه و شتانه ی که خودا پیی
خوشه و لیی پازیه و دورکه و تنه وه له و
شتانه ی که خودا پیی ناخوشه و لیی
ناپازیه.

که و ابوو: کوله که هی په سه نه هی
به ندایه تی بریتیه:

له ده برپینی نه و په ری
خوشه ویستی و زه لیلی و ملکه چی بو
خودا:

واته ده بی خودا له دلی دا زور
شیرین و خوشه ویست بی، له گه ل نه م
خوشه ویستیه شدا نه و په ری به گه وره
دانان و زه لیلی و ملکه چی و ژیر باری
له گه لدابی بو خوش ویستراو که
خودایه، بو یه که خودای خوش ده وی

عه بدی نه و که سه و نه ویشی کردوه به
په رستراو و خودای خو ی.

به لام نه گه ر له گه ل ته سلیم بوونی پروالته تی
دا دلی ملکه چی و زه لیلی نه بوو، نه و پی
ناوتری په رستن، به لکو پیی ده وتری
خزمت کردن، وه کو چون کو یله یه ک
خزمتی ناگاهه ی خو ی ده کات، لیره دا نه م
کو یله یه به پروالته تی گو یزایه له بو فرمان و
داخو ازیه کانی گه وره که ی و لیی یاخی نابی،
به لام له بهر نه وه ی دلی ملکه چی و زه لیلی
نییه به خوشه ویستی و پی خوش بوونه وه،
نه و پی ناوتری په رستن.

جا به پی نه وه هی که و ترا:

عبادهت و خوا په رستی:

بریتیه له وهی که نینسان به و په ری
خوشه ویستی و پی خوش بوونه وه خو ی
زه لیل و ملکه چی خودا بکات و نه وه ی خودا
پی خوش بی و لیی رازی بی بو ی نه انجام
بدات، نه وه ی خودا پیی ناخوش بی و لیی
نا رازی بی وازی لی بهینی.

که و ابوو به ندایه تی و خوا په رستی دوو
دیوی هه یه:

دیوی یه که میان: له بهرچاو په نان و
شاراوه یه و خودا نه بی که س نایبینی.

دووه دووه میان: بهرچاوی و پروالته تییه و
هه موو که س ده یبینی.

واته: ئەوانەى وا باوەرپان هیناوە و به تەنھا بەندایەتى بو خودا دەكەن، تەواوى خۆشەویستی و ملكەچیان بو خودایە.

وہ پیغہ مبر ﷺ دہ فہ رمیت:

(ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يُعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ) (١).

واته: سى کردار هەيە لە هەر کە سىکدا هەبى، ئەوا شيرينى و لە زەتى باوەرپو ئيمان دەچىيى: خودا و پيغە مبرە کەى ﷺ لە هەموو کە سىک زياتر خۆش بوى، وە ئەگەر کە سىکى خۆشويست، خۆشى نەوى تەنھا لە بەر خودا نەبى، وە هەر وەکو چۆن پيى ناخۆشە فرى بدريتە ئاگرەو، ئاوا پيى ناخۆش بى جارىکى تر بگەرپتەو بو شيرک و کوفرو بى باوەرپى.

ئيمامى «ابن تيمية» دە فە رمووى:

خۆش و يستتە کەى بە شيوە يە کى و ابىت کە زە ليل و ملكە چ و ژير باريشى کردبى و ژوريش بە گە و رەى دابنى. ئەم خۆشويستتەش بنە ماى رە سە ن و بنچينەى مە حکە مى کـردە و وە بەندايە تىيە کانى ترە و پالنه رى عە بدە بو نزيك بونە وە لە خۆش و يسترا و بە ئە نجامدانى ئە و کارانەى کە لای خۆش و يسترا و خۆشە و يستن.

بويە ئە گەر کە سىک زە ليلى و ملكە چى پوآلە تى دە ربرپى بە لام خۆشويستنى دلى لە گە ل دا نە بوو، ئە و بەندايە تى ئە نجام نە داو، وە کو ملكە چ بوونى کويله يە ک بو گە و رە کەى، وە ئە گەر خۆشە و يستى دە ربرپى بە لام زە ليلى و ملكە چى نە نواند ئە وە ش هەر بەندايە تى ئە نجام نە داو، وە کو خۆشويستنى باوک بو رولە کەى، کە و ابوو: کاتىک خۆشە و يستى دە بى بە عيادە ت کە زە ليلى و ملكە چى لە گە ل دا بى .

هەر وە کو خودا دە فە رمووى:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥).

(٢) (رواه الترمذي والنسائي، وصححه الشيخ الألباني في:

صحيح الجامع الصغير: ٣٠٤٤).

هه لَبَهت نه خَیْر، خوشه ویستی و زه لیلی و ملکه چی نواندن بو خودا هه روا هه وه نته کاری و لاف و گه زاف لیدان نییه، به لکو نیشانه و به لگه گه لَیْک هه یه که خالی جیا که ره وهن له نیوان ئه وانه ی که به پراستی خودایان خوش دهوی، له گه ل ئه و که سانه ی که راست ناکه ن له وه ی که ده یلین.

وه کو پیشت و تمان به ندایه تی و خواجه رستی دوو دیوی هه یه، دیویکیان له بهرچاو په نان و شاراو هیه و خودا نه بی که س نایبینی، وه دیوه که ی تری بهرچاوی و پواله تیه و هه موو که س ده یبینی، وه دیووی دووه میان به لگه و نیشانه ی هه بوونی دیووی یه که میانه، جا دیووی یه که میان بریتیه له خوشه ویستی و زه لیلی یه که که هه ست و سوزو عاتیفه یه کی ده رونیه و له بهرچاو په نهانه و نادیاره، به لام ئه و خوشه ویستی و زه لیلییه دیمه ن و پواله تیکی دیتراو بهرچاویشی هه یه که ده کریته به لگه و نیشانه ی هه بوونی که ئه ویش دیووی دووه مه که بریتیه له و کردارو گفتارو په فتارانیه که ئینسانی

(وَالْعِبَادَةُ تَتَّصِفُ كَمَالَ الْحُبِّ وَنَهَائِيَهُ وَكَمَالَ الذُّلِّ وَنَهَائِيَهُ؛ فَالْمَحْبُوبُ الَّذِي لَا يُعْظَمُ وَلَا يُدَلُّ لَهُ لَا يَكُونُ مَعْبُودًا وَالْمُعْظَمُ الَّذِي لَا يُحِبُّ لَا يَكُونُ مَعْبُودًا^(۳)).

واته: بنه مای ره سانه ی به ندایه تی له خوگره بو ئه وپه ری خوشه ویستی و ته واری ملکه چی و زه لیلی، جا ئه و که سه ی که خوشه ویسته له دل داو به لام به گوره دانه نری و زه لیلی و ملکه چی بو درنه بری، ئه و به په رستراو دانانری و به ندایه تی بو نه کراوه، وه ئه و که سه ش که به گوره ته ماشا بکری، به لام له دل دا شیرین و خوشه ویست نه بی، ئه و ئه ویش نابی به په رستراو به ندایه تی بو نه کراوه.

وه کو و تمان بنج و بناوانی به ندایه تی و خواجه رستی بریتیه له ده برینی خوشه ویستی و زه لیلی و ملکه چی، به لام ئایا هه موو که س بو هیه لاف و گه زافی ئه وه لی بدات و بلی خودام خوش دهوی و زه لیل و ملکه چی ئه وم؟

ئەوا شوینی من بکەون، ئەوجا خوداش
ئێوەی خوۆش دەوی و لە تاوانە کانتان
دەبووری، بەپاستی خودا لێ بووردهو
میهره بانە.

ئیمامی «ابن تیمیة» دەفەرمووی:

(الْعِبَادَةُ: هِيَ اسْمٌ جَامِعٌ لِكُلِّ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ
وَيَرْضَاهُ: مِنَ الْأَقْوَالِ، وَالْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ
وَالظَّاهِرَةِ)^(۴).

واتە: بەندایەتی: ناویکی گشتی و
گشتگیرە بو هەموو کردارو گفتاریک که
ئەنجامدانیان خودا پێی خوۆش بی و
لێی رازی بی، ئیتەر جیاوازی نییه گفتار
بی، کردار بی، ئاشکرا بی، یان شاراوە
بی.

وه وه تراوه:

تعصي الإله وأنت تزعم حبه ...

هذا لعمرک في القياس شنيع

لو كان حبك صادقاً لأطعته ...

إن المحب لمن يحب مطيع^(۵)

سەرەپای یاخی بوونت له خودا گومان

دەهکە ی خوۆشت دەوی

خوایەرسە پێی هەل دەستی و دەیکاته
بەلگە و تەرجه مە و نیشانە ی بوونی
خوۆشە ویستی و زەلیلە یە کە ی بو
خوۆشە ویست و پەرس تراوه کە ی کە
خودایە.

کە وابوو: خوۆشە ویستی و زەلیلە بو
خودا کە بە و جوۆرە لە دڵدا رەگی
داکو تا، دەبیته پالنه رو هاندەری عەبد
بو ئه وه ی ئە و کردە وانە جی بە جی
بکات کە لە لای خوۆشویستراو
خوۆشە ویستن و، بو دورکە و تنه وه لە و
کردە وانە ی کە لە لای خوۆش نە ویستراو
ببیزاون.

کە و ابوو: دەربەری و دەرخستنی
خوۆشە ویستی و زەلیلە و ملکەچی بو خودا
بە وه دەبی:

ئە وه ی خودا پێی خوۆشە و لێی رازییە
بۆ ی ئە نجام بەری و ئە وه ش کە خودا پێی
ناخوۆشە و لێی نارازییە وازی لێ بهیری.

هەروەکو خودا دەفەرمووی:

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ

وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

(آل عمران).

واتە: ئە ی پیغەمبەر ﷺ پێیان بلی:
ئەگەر راست دەهکەن خوداتان خوۆش دەوی،

(۴) (الفتاوى الكبرى: ۵ / ۱۵۵).

(۵) (طريق المهجرتين: ۱ / ۴۴۴).

پی‌ی خوشه، وه‌ه‌روه‌ها پارانه‌وه‌و داوی
 کو‌مه‌کی کردن بو‌ده‌سته‌وتنی خیرو
 خوشی‌و لادانی زیان و ناخوشی‌و
 په‌ناگرتن و ترسو و ئومید پی‌ بوون و
 قوربانی کردن و نه‌زکردن و سورانه‌وه
 به‌ده‌وری که‌عبه‌دا، زیکر کردن و، قورئان
 خویندن، سویند خواردن هر‌ه‌مویان به
 عیبادت داده‌نری.

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
 يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دَاخِرِينَ ﴾ (غافر: ۶۰).

واته: په‌روه‌ردگارتان فه‌رموویه‌تی ئیوه
 لیم بیارینه‌وه منیش وه‌لامتان نه‌ده‌مه‌وه،
 به‌لام نه‌وانه‌ی که‌لوت به‌رزی نه‌کن له
 په‌رستنم و دعا لی‌کردنم نه‌وانه نه‌چنه
 دوزه‌خه‌وه به‌رسوایی و سه‌ر شوپری .
 ﴿ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾
 (آل عمران: ۱۷۵).

واته: له‌شه‌یتان و دؤسته‌کانی
 مه‌ترسن و ته‌نها له‌من بترسن نه‌گر به
 راستی ئیوه ئیماندارن.

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فْتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾
 (المائدة: ۲۳).

واته: ته‌نها به‌خوا پشت به‌ستن نه‌گر
 ئیوه ئیماندارن.

سویندم به‌خوا نه‌م قسه‌یه‌ت له‌گه‌ل واقع
 ریک‌ناکه‌وی

نه‌گر راسته خوشه‌ویسته‌ده‌بی مل‌که‌چ
 که‌ی بو‌نه‌مری
 که‌سینک که‌سینکی خوش بوی گوی بو
 فه‌رمانی ده‌گری

جا‌هر‌کردارو گفتاری‌کیش که‌خودا
 فه‌رمانی پی‌کردبی، نه‌وا پی‌ی خوشه‌و
 لی‌پارزیه، وه‌هر‌کردارو گفتاری‌کیش
 که‌خودا قه‌ده‌غه‌ی کردبی، نه‌وا خودا
 پی‌ی ناخوشه‌و لی‌پارزیه.

بو‌یه نه‌گر ئینسان به‌وپه‌ری پی‌خوش
 بوون و خوش‌حالی و زه‌لیلی و ملکه‌چی‌وه
 فه‌رمانه‌کانی خودای جی‌به‌جی کردو،
 وازی له‌هر‌امکراه‌کان هینا، نه‌وا
 خوشه‌ویسته‌ده‌ری‌وه‌و گو‌پرایه‌لی
 خودای کردووه و خودای به‌په‌رستراوی
 خوی‌داناوه و په‌رستنی بو‌خودا نه‌نجام
 داوه .

جاسادام:

عیبادت بریتی بی‌له‌جی‌به‌جی
 کردنی نه‌و شنانه‌ی که‌خودا پی‌ی خوشه‌و
 لی‌پارزیه‌و فه‌رمانی بی‌کردووه:
 که‌وابوو:

هر‌یه‌که‌له‌نویژو‌پوژوو‌گرتن و زه‌کات
 دان و حه‌ح کردن عیباده‌تن چونکه‌خودا

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾

(الطلاق: ۳)

لابردنی ئازارو نارچه تیه ک له سه ر
ریگاویان.

واته: هه رکه سیك پشت بیه ستیت به
خوئه و خوای به سه.

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام)

واته: بلی هه چی نویژکردن و سه رجه م
سه ربپینی حه یوان و ته وای ژیان و مردنم
هه یه هه مووی بو خودای خاوه نی
بوونه و هه ر.

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ﴾ (الکوثر)

واته: نویژ بکه بو په روه ردگارت و
حه یوانیش ته نها بوئه و بکه قوریانی.

﴿يُوفُونَ بِالْأَدْوَانِ وَالْوَعَاظِ وَيَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾

(الإنسان)

واته: سیفه تی برپواداران وایه ئه و
نه زره ی که بو خودا کردوویانه جی به
جی ده که ن، له ترسی نارچه تی و
ترسناکی پوژی دواپی.

وه هه روه ها چاکه کردن له گه ل دایک و
باوکدا، راستگوئی له قسه و گفتار دا، به لین
بردنه سه ر، چاکه کردن له گه ل خزم و
که س و کار و هه تیوان دا، فه رمان کردن به
چاکه و به رگری کردن له خراپه،
چاکه کردن له گه ل ئازهل و حه یوانات دا،

هه و هه ئینسان کاتیك خواردنیکی
حه لال ده خوات یان ده رخواودی مال و
مندالی ده دات، یان پو شاک و جل و به رگی
شه رعیان بو ده کات یان نارچه تی و
ئازاریکی سه ر پیگا لا ده دات، هه موو
ئه مانه به عیبادت و به ندایه تی داده نرین
بوئی، ته نانته کاتیك شه هوه ت و
ئاره زووی خویشی به پیگه یه کی شه رعی
تیر ده کات، هه ر به شیکه له و عیبادت و
به ندایه تی هه ی که بو خودای ده کات،
چونکه هه موو ئه وانه خودا پیی خوشه و
لیی پازیه. ئه مانه و چه نده ها و سه دانی
تری وه کو ئه مانه هه ر هه مووی به
عیبادت و به ندایه تی ده ژمیری.

به لگه ش له قورئان و سوننه ت دا زوره
سه باره ت به و مانا فراوان و گشتگیره ی
چه مکی عیبادت و به ندایه تی:
وه کو خوا ده فه رمووی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِنْ طِبَابَتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة)

واته: ئه ی ئه وانه ی و اباوهرتان هیناوه،
له و رۆزی یه پاک و حه لال و سود به خشانه

مادام خودا پیی خوش بی و بو خودا
بکری ده‌بیته عیبادت و به‌ندایه‌تی.

وه‌کو ده‌فه‌رمووی:

(إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَىٰ أَهْلِهِ نَفَقَةً
وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً) (۱).

واته: موسلمان کاتیک خه‌رجی خیزان و
مندالی خوئی ده‌کی‌شی، به‌نیه‌ت و
مه‌به‌ستی رازیکردنی خودا، ئه‌وا به‌چاکه و
خیر بوئی ده‌نوسری. وه‌ده‌فه‌رمووی:

(كُلَّمَا صَعَتَ إِلَىٰ أَهْلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ
عَلَيْهِمْ) (۲).

واته: هه‌رچیه‌ک ده‌که‌یت بو
خاوخیزانت، ئه‌وا به‌چاکه بو
ده‌نوسری.

وه‌ده‌فه‌رمووی:

(دِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ
فِي رَقَبَةٍ وَدِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَىٰ مَسْكِينٍ

(۶) (صحيح البخاري: كتاب النفقات باب فضل

النفقة على الأهل، حديث: ۵۰۴۱، وصحيح مسلم:
كتاب الزكاة باب فضل النفقة والصدقة على الأقرين
والزوج والأولاد، حديث: ۱۷۳۱).

(۷) (صحيح ابن حبان: كتاب الرضاع باب النفقة -
ذكر البيان بأن كل ما يصطنع المرء إلى أهله من
الكسوة حديث: ۴۲۹۷، وحسنه الشيخ الألباني في:
صحيح الجامع الصغير: ۴۵۴۶، وصحيح الترغيب
والترهيب: ۱۹۶۲).

بخون که‌پیمان داون و سوپاس گوزاری بو
خوا بکه‌ن، ئه‌گه‌ر به‌راستی به‌ندایه‌تی بو
ئه‌و ده‌که‌ن.

لی‌رده‌دا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿إِنْ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ واته:

ئه‌گه‌ر راسته‌که‌ن عیبادت و به‌نده‌یی
بو خوا ده‌که‌ن ئه‌وا ده‌بی به
شه‌ریعه‌تی خواوه‌پابه‌ند بن و ئه‌وه‌ی
خودا پیی خوشه‌و‌حه‌لالی کردووه
ئی‌وه‌ش ده‌بی به‌حه‌لالی بزنان و لی‌ی
به‌هرمه‌ند بن و هه‌رچی خوا پیی
ناخوشه‌و‌حه‌رامی کردووه ده‌بی به
حه‌رامی بزنان و خوتانی لی‌ به‌دوور
بگرن.

که‌وابوو: خواردنی ئه‌و شتانه‌ی که
خودا‌حه‌لالی کردووه و دوره‌په‌ریزگرتن و
له‌خواردنی ئه‌و شتانه‌ی که خودا
حه‌رامی کردووه به‌شیکه‌له‌و عیبادت و
به‌ندایه‌تییه که بو خودا ده‌کری.

وه‌فه‌رمووده‌ی زوری‌ش له
پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ هاتووه که ئه‌و مانا
گشتگیرو به‌فرراوانه‌ی عیبادت پوون
ده‌کاته‌وه‌و ده‌یسه‌لمینی که هه‌ر شتیک

بارکردنی و لاکه کی چاکه یه که، یان شتومه که کانی له گه ل دا بار بکات چاکه یه، گفتاریکی باش چاکه یه، هه ههنگاوێک که بو نوێژ هه لی دینی چاکه یه، وه لابرندی ئازارده ر له سه ر ریگا چاکه یه .

وه ههروه ها ده فه رمووی:
(وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ).

واته: سه رجی کردن و تیکه لی کردن ی هه ریه کیک له ئیوه له گه ل خیزانی دا به خیره چاکه بو ی ده نوسری .

وتیان ئه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ ئه گه ر هه ریه کیک له ئیمه له گه ل خیزانی خو ی دا جووت ببی خیره چاکه ی بو ده نوسری؟ فه رمووی:

(أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرًا) ^(١٠).

واته: ههروه کو چو ن ئه گه ر شه هوتی له هه رام تیربکات تاوانی له سه ر

وَدِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ أَعْظَمَهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ) ^(٨).

واته: دیناریک که له ریگه ی خودا خه رجی بکه یه، وه دیناریک که بو ئازاد کردن به نده یه که خه رجی بکه یه، وه دیناریک که بیده یه هه ژاریک، وه دیناریکیک که بو پیداو یستی مال و مندال و خاو خیزانت خه رجی بکه یه، هه مووی خیره چاکه یه، وه ئه وه ی که بو خاو خیزانت خه رجی ده که یه پاداشتی زو تره .

وه ههروه ها ده فه رمووی:

(كُلُّ سُلَامَى عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ يُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ يُحَامِلُهُ عَلَيْهَا أَوْ يَرْفَعُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ وَكُلُّ خَطْوَةٍ يَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ وَدَلُّ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) ^(٩).

واته: هه موو جو مگه یه کی جه سته ی ئینسان پو ژانه چاکه یه کی له سه ره، جا ئه گه ر ده ستباری پیاویک بدات بو

(٨) (صحيح مسلم: كتاب الزكاة باب فضل النفقة على العيال والمملوك، حديث: ١٧٢٣).

(٩) (صحيح مسلم: كتاب الزكاة باب فضل النفقة على العيال والمملوك، حديث: ١٧٢٣).

(١٠) صحيح مسلم: كتاب الزكاة باب بيان أن اسم الصدقة يقع على كل نوع من المعروف، حديث: ١٧٣٦.

که خودا داوای کردووه، به‌لام له هه‌ندیکی تردا وانه‌وبوو، یان به‌شیکی ژیانی به‌گویره‌ی ئه‌وه بوو که خودا پیی خوشه، به‌لام به‌شیکی تری به‌پیی حه‌زوو داخوازی هه‌واو ئاره‌زوی خوئی یان خه‌لکی تریوو، ئه‌وا به‌ته‌واوی به‌ندایه‌تی بو خودا نه‌کردووه، وه به‌گویره‌ی دووری له‌شهرع و نزیکی له‌تاوان عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی کردنی بو خودا لاواز ده‌بی، به‌ره‌و نه‌مان ده‌چی، چونکه له‌ژیانیدا به‌وشیوازه نه‌ژیاوه که خوا پیی خوشه‌و بوئی دیاری کردووه و داوای لی کردووه .

که‌واته:

چه‌مک و واتای عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان و گوزه‌رانی تاک و کومه‌ل ده‌گریته‌وه، بوئه هه‌رچی بکه‌ین له‌م ژیانی دونیایه‌دا مادام له‌سنوری شهرع دا بی و به‌پیی شهرعی خودا بی و بو خودا ئه‌نجام بدری، ئه‌وه عیباده‌ت و خواپه‌رسی و به‌ندایه‌تییه، واته مادام جموجول و هه‌لسوکه‌وته‌کانی ژیان هه‌موویان په‌پیی شهرع بی و بو خودا بی، مانای

ده‌نوسری، به‌هه‌مان شیوه کاتیکیش که له‌هه‌لال دا تیری بکات چاکه‌و خیری بو ده‌نوسری.

جابه‌پیی ئه‌وه‌ی که وتمان عیباده‌ت بریتی بی له‌جی به‌جی کردنی ئه‌و شتانه‌ی که خودا پیی خوشه‌و لیی رازییه‌و فه‌رمانی پی کردووه .

که‌واوو:

به‌ندایه‌تی ئه‌نجام دانی ته‌واو و کامل بو خودا به‌وه ده‌بی ئینسان هه‌موو هه‌لس و که‌وته‌کانی ژیانی به‌گویره‌ی ئه‌و دین و به‌رنامه‌یه‌ بی که خودا بو ئینسانی دیاری کردووه، له‌ژیانی خیزانی دا، له‌مامه‌له‌و کپین و فروشتنی دا، له‌قسه‌کردن و نان خواردنی دا، له‌ته‌عامول و هه‌لس و که‌وتی دا، له‌جل و به‌رگ و پوشاکی دا، له‌پویشتن و پیکردنی دا، هه‌ر هه‌موو به‌گویره‌ی ئه‌و پینمایانه‌ بی که خودا وه‌کو یاساو پریسا و شهرع بوئی دیاری کردووه .

به‌لام ئه‌گه‌ر ئینسان به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه جولا‌یه‌وه یان له‌هه‌ندیکا و ابووه

وايه هر به عبادت له قه له م
ده دريئن، جا ئيتر جياوازي نيه
په يوه ندى به هر لايه ن و بواړيكي
ژيان و گوزهراني تاك و خيزان و
كوښه لگاوه ه بئ.

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾
(الذاريات) .

واته: بنياده م و جنوكه م دروست
نه كړدووه ته نها بو به ندايه تي كړدى
خوم نه بئ .

وه كو له ئايه ته كه وه دهرده كه وئ
تاكه حيكه ت و ئامانجى دروست بوونى
ئينسان و جنوكه له عبادت و
به ندايه تي كړدى خودا دا
كورتكراوه ته وه، كه واته ده بئ ئه و
به ندايه تي و عبادت ته به شيوه كى و ابئ
كه ه موو لايه نه كاني ژيان و سه رجه م
سات و كاته كاني ته مه نئ ئينسان و
جنوكه بگريته وه و به ئه ندازه ي نو كى
ده رزيه ك كه لئ ن و بوئ شايى له ته مه ن و
ژيانيان نه مي نيته وه كه شمولى
عبادت نه كات و له ماناي عبادت
بترازئ، چونكه مادام ته نها بو
به ندايه تي و عبادت كړدى خودا

دروست كرابن، ماناي وايه ئه گهر
ئينسان و جنوكه شتيكي تر بكن
غه يري ئه و عبادت كړنه ي خودا،
ئوا په نج به خه سار ده بن.

وه بازنه ي عبادت و خواپه رستي
سنوره كه ي گه ليك له وه فراونتره كه
ته نها له نو يژو پوژو زه كات و هج دا
سنوردار بكري، چونكه ئه مانه به شيكن
له و عبادت تانه و جوړيكن له
په رسته نه كان، نه ك ه موو عبادت و
به ندايه تي كه ته نها له بازنه ي ئه و
په رسته نه دا بخوليت ته وه، كه و ابو ئه و
عبادت و به ندايه تي ه ي كه خودا
ئينسانى له پيناودا دروست كړدووه و
كړدوويه تي به تاقه مه به ست و خواست
له ژيان دا سنوره كه ي ئه وه نده
فراوانه و مانا كه ي ئه وه نده گشتگيره
كه ه موو كارو باره كاني ژيان له خو
ده گري و سه رتاپاي ژيان ده گريته وه،
بو يه هيچ كارو كړدريك نيه كه
ئينسان ئه نجامى بدات و له سنورى
عبادت و به ندايه تي دا جي ي
نه بيته وه، ئيتر جياوازي نيه
په يوه ندى به په رسته شه كانه وه بئ

ئینسان عیباده تیش بکات، ئهوا
سه ره رای ماندوو بوون له سه ره ریشی
قه رزار ده بی.

که و ابوو: هیچ جوره عیباده ت و
به ندایه تیه ک راست و ره وان نابی و،
په سه ندو وه رگیرا و نابی هه تا وه کو دوو
مه رجی سه ره کی تیدا به رجه سته
نه بی، جا ئه گه ریه کی که له دوو
مه رجه ی تیدا نه مینئ، ئهوا سه ری یان
له شیرک و ریاوه دهر ده چئی، یان له
بیدعه و خورافیات وه گیرده بی.

مه رجه کانیش ئه وه یه:

یه که م: به ته نها بو خودا ئه نجام بدرین.

دووهم: به پیی سوننه تی پیغه مبه ریش

جی به جی بکرین.

مه رجی یه که م: به ته نها بو خودا ئه نجام

بدرین.

وه کو وتمان هه ر کرده وه و گوپرایه لی
کردنی که به و په ری خوشه ویستی و
ملکه چیه وه ئه نجام بدری، ئه وه
عیباده ته.

جا ئه و گوپرایه لی کردنه به و دوو
پوکنه وه که به ته نها بو خودا بکرئ و
که سی تری تیدا به شدار نه کری، ئه وه

وه کو نوپژو و پژو زه کات و حه ج، یان
په یوه ندی و مامه له و هه لس و که وتی
پوژانه وه بی، یان له چوارچیوه ی ئه و
کارو کرده وانه دا که ئینسان خووی
پیوه گرتووه، ئه مانه ی هه مووی
عیباده تن مادام بو خوا بی به پیی
شه ری خوا بی.

جا له وه وه دهرده که وی ئینسان بو
ئه وه ی به ندایه تی و عیباده تی خوا
بکات و ئه و مه به سته ی ئه می له پیئاودا
دروست بووه جیبه جی بکات پیویسته
هه لسو و که وته کانی ژیان و گوزهرانی به
پیی ئه وه بی که خودا پیی خوشه و
فه رمانی پیی کردوو، وه دووره
په ریزیش بی له و شتانه ی که خودا پیی
ناخوشه و قه ده غه ی کردوو.

ئه وه ی که باسکرا بریتی بو له مانای
به ندایه تی و عیباده ت، به لام بو ئه وه ی
عیباده ت و به ندایه تی کردنه که مان جی
خوی بگری و له لای خودا قه بول و
وه رگیرا و بی، ئه و پیویسته ئه و
عیباده ت کردنه له سه ر دوو بنه مای
سه ره کی و دوو کول که ی ئه ساسی
گرنگ بنیات بنری، ئه گه رنا هه ر چه نده

چونکہ ئەو شتانەى که خودا پىی خوشە و لى پازىيە که بوى بکرى، بە تەنھا مافى خودا خويەتى و نابى کەس بکرىتە شەرىک و ھاوبەش و ھاوېشکى، تەنانەت ئەگەر مەلائىکەش بى يان پىنغە مەريکىش بى **الکلىة** .

بە ندىيەتى کردن بەو شىوہ يەى که باسکرا، تەنھا زاتى خواى پەرورەدگار شايستە و شياوى ئەوہ يە ئەم جورە بە ندىيەت يەى بوى بکرىت بە تەنھا چونکە :

زە لىلى و ملکہ چى بوى يە کىک دە نوينرىت که ئەو پەرى توانا و دەسەلات و گەرەبى و تۆلە و سزاي ھەبىت . ئەم سىفە تانەش تەنھا لە خواى پەرورەدگاردا ھەن کہ ئەوہ .

وہ خووشويستنى تەواو تەنھا بوى يە کىک دە کرىت، کہ خووى لە خویدا جوان و تەواو سىفەت بەرز بىت لە لايە کەوہ، وہ لە لايە کى تریشەوہ بە خشنەو و مېرەبان و خاوەن چاکە بىت لە گەل خەلکى بى بە رامبەر . وہ ھىچ يە کىکىش ئەم دوو لايەنەى تىدا نىن بە تەواوى جگە لە خواى بە بەزەبى کہ رەحمەتە کەى ھەموو شتىکى

پەرسىتىکى تەو حىدييە و خودا قە بولى دە کات، وہ کہ بوى غەبرى خوداش بکرى، ئەوہ پەرسىتىکى شىرکىە و خودا قە بولى ناکات .

کەواتە :

ھەر شتىک کہ خودا پىى خوش بوى لى پازى بى ئەنجام دانى عىبادەتە، جا ئەگەر بە تەنھا بوى خودا ئەنجامدرا، ئەوا خوداى تاکر دەتەوہ لە بە ندىيەتى کردنە کەى داو تەو حىدى تىدا بەر جەستە بووہ .

جا کہ عىبادەتە کان بە تەنھا بوى خودا ئەنجامدرا و بە شى کەسى تری پىوہ نەما و بوى کەسى تری ئەنجام نەدرا، ئەوہ پىى دەوتىرى: «توحيد الألوهية» واتە تاک کردنەوہى خودا لە عىبادەت کردندا، کہ مەرجى يە کەمى قە بول بوون و وەر گىرانى عىبادەتە کان.

کەوا بوو: دەبى ئەو پەرسىتن و بە ندىيەت يەى کہ ئەنجام دەدرى بە تەنھا بوى خوداى جى بە جى بکرى و ھىچ جورىک لە جورە کانى پەرسىتن و عىبادەت بوى کەسى تر ئەنجام نەدرى، بوى دەبى بە جورىکى و خووى پاک بکاتەوہ بوى خودا کەسى تر بە شدار نە کات لە و بە ندىيەت يەى کہ بوى خوداى ئەنجام دەدات و بە شى کەسى تری پىوہ نە ھىلئەت .

گرتوتته وهو، خاوه نی چه ندین سیفته تی
به رزو جوانه .

وه گوپرایه لی یه کیک ده کریت، که
فه رمانه کانی هه موو عه دل بن، وه
فه رمان به چاکه و شتی پاک و
سوودبه خش بکات، وه نه هیه کانی له
شتی خراپ و پیس و زهره رهنه ند بییت.
وه هه روه ها فه رمانه کانی بگونجین
له گه ل سروشتی مرؤقدا.

خوای گه وره له زور شوینی قورئان دا
باسی ئه وهی کردووه که عیبادهت و
به ندایه تی ده بیی له سه ر ئه ساسی
ته وحید و یه کخوایه رستی بی:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾

(الإسراء: ۲۳).

واته: په روه ردگارت فه رمانی کردووه
برپاری داوه که نابی هیچ جووره
په رستن و به ندایه تیه که ئه نجامدهی
ته نها بو ئه و نه بی.

که وابوو: گه وره ترین فه رمان
پیکراویک که خودا داوای کرد بی جی
به جی بکری، ئه وه یه که عیباده تمان
کرد به شی که سی پیوه نه هیلین و ته نها
بو خودای ئه نجام بدهین.

وه ده فه رمووی:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۳﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْجَحَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
أندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾ ﴾ (البقرة).

واته: ئه ی خه لکینه عیبادهت به
ته نها بو په روه ردگارتان بکه ن، که
ئیوه و که سانی پییش ئیوه یشی
دروست کردووه، تاوه کو به هوئی
خوایه رستیه وه بگنه پله ی ته قواو
خوتان له په رستنی غهیری خودا
بپاریزن، وه ته نها خوداش شیواوی
ئه وهی هه یه و مافی ئه وهی هه یه که
عیبادهت و به ندایه تی بو ئه نجام بدری،
چونکه به ته نها ئه وه که زهوی بو
پاخستوون و ئاسمانی بو کردوون به
بینا، وه له ئاسمانه وه بارانتان بو
ده بارینئی و به هوئی وه چه نده ها
به روو بوومی پی شین ده کات و ده بیته
مایه ی رزق و پوزی بو ئیوه، جامادام به
ته نها خودا ژیه نه ری ئیوه یه و باوه رپتان
به وه هه یه که غهیری خودا که سیکی

تر نییه ئەو هه موو نیعمه ته ی پشست بی
به سه رتان دا، که وابوو عیبادهت به
تهنها بو خودا بکه ن و که سی تر مه که نه
هاوبه شی له عیبادهت کردن دا.

وه ده فه رمووی:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(النساء: ٣٦).

واته: خودا بپه رستن و شه ریکی بو
دامه نین له په رستن دا.

که وابوو:

هه روه کو چوون خودا فه رمانی کردوو
به عیبادهت و به ندایه تی کردنی خوئی،
به هه مان شیوه فه رمانی کردوو
به وهش که ده بی عیبادهت و
به ندایه تی که مان له سه ر نه ساس و
بنه مای ته وحید بی و دوور بی له هه موو
شیرک و غهیری خودا مه به ست بوونیک.

وه ده فه رمووی:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ
مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾

(الزمر: ٢-٣).

واته: ئیمه ئەم قورئانه مان بو تو
ناردوو هه پیغه مبه ری خودا ﷻ به
حهق و راستییه که هوکاری هیدایهت و
رینمونییه بو سه رجه م به نده کان،

که وابوو: عیبادهت و به ندایه تی بو خودا
ئه نجام بده به تاک و تهنها و له
عیبادهت و به ندایه تی ههش دا تهنها
خودات مه به ست بی، وه ووریا به
له وهی نه که ی جوړیک له عیبادهت بو
غهیری خودا بکه ی، چونکه خودا
عیبادهت و به ندایه تی هه کی ده ویست و
وه ریده گری که به پاکی بو ئەو بگری و
که س نه کریته شه ریک و هاوبه شی.

وه هه روه ها ده فه رمووی:

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ... قُلْ
اللَّهُ أَعْبَدُ مُخْلِصًا لَهُ، دِينِي﴾

(الزمر: ١١-١٤).

واته: ئەه پیغه مبه ری خودا ﷻ
پینان بلئی: من فه رمانم پیکراوه که
عیبادهت و به نده یی به تهنها بو خودا
ئه نجام بده م و تهوای جوړه کانی
عیبادهت پاک بکه مه وه بو خودا، به
جوړیک دوور بی له هه موو شیرک و
غهیری خوا مه به ست بوونیک.

هه روه کو پیغه مبه ر ﷻ ده فه رمووی:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (التحل: ۳۶).

واته: به دلنیا یی بو ه موو نه ته وه و میلله تیک پیغه مبه ریکمان نار دووه تاوه کو بانگی خه لکی بکن بو به ندایه تی کردنی خوی په روه ردگار که ته نها خودا بپه رستن و، خویان به دور بگرن له تاغوت په رستی و به نده یه تی کردنی غه یری خودا.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء).

واته: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، سه رجه م پیغه مبه رانی پیش تو که نار دوومان و کتییمان بو دابه زان دوون، بنچینه و بناغهی بانگه وازه که یان ئه وه بووه بانگی خه لکی بکن بو به ندایه تی کردنی زاتی «الله»، وه تاوه کو بو خه لکی پوون بکنه وه که هیچ په رستراویکی حه قو شیاو به په رستن نییه ته نها زاتی «الله» نه بی، که وابوو به ندایه تیش به ته نها بو ئه و بکن.

(قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ مَنْ عَمَلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتَهُ وَشِرْكُهُ) (۱۱).

واته: خوی گه وره ده فه رمووی من پیویستم به وه نییه که س بکریته شه ریک و هاویه شم له عیباده ت و به ندایه تی دا، بو یه هه رکه سیکی عیباده تیکی کردو که سیکی تری کرده شه ریکم، ئه و ئه و به شه ش که بوئی کردووه وازی لی دینم بو ئه و که سه ی که کردویه تی شه ریکی من و لی وهر ناگرم.

وه هه ر له یه که مین پیغه مبه ر که «نوح» بوو ﷺ تا دوا هه مین پیغه مبه ر که «محمد» بوو ﷺ خوی گه وره بو ئه وه په وان هی کردن که بانگی خه لکی بکن تاوه کو به ته نها عیباده ت بو خودا بکن و به ته نه اش بین به به نده ی خودا واز له عیباده ت و به ندایه تی کردنی غه یری خودا به ینن.

وه کو خوی په روه ردگار ده فه رمووی:

(۱۱) (صحیح مسلم: کتاب الزهد والرفائق باب من أشرك في عمله غير الله، حدیث: ۵۴۱۰).

پوختنه ئه وهى وا وترا:

دووه م: به پى سوننه تى

پيغه مبه ريش ﷺ جى به جى بكرين
«الإتباع».

٥- نه گهر مەر جى يه كه مى تيدا
نه ميني، نه وا سه رى له شيرك و رياوه
ده رده چى، خوئه گهر مەر جى دووه مى
تيدا وون بى، نه وا پى له ناو بيدعه و
خورا فياتدا ده چه قى.

دریژه ی نه م باسه بو ژماره ی داهاتوو
إن شاء الله.

داواكارم له خواى به به زه یى و به
پهحم كه له م كاره ماندا به ئیخلاص و
نه و مه به ست بوون به هره مه ندمانى
كردبى و... به ئیتیباع و شوینكه وتنى
پيغه مبه ره كه ی ﷺ ریزدارمانى كردبى،
وه له پيسايى رپا و غه یرى نه و
مه به ست بوون خاویمانى كردبى و له
كویره رچكه ی بيدعه و شوینكه وتنى
غه یرى پيغه مبه ره كه ی ﷺ رزگارمانى
كردبى .

سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا

أنت أستغفرك وأتوب إليك

١- تا قه مه به ست و ئامانج و
حيكه تيك كه ئينسانى له پيناودا
دروست بوو بریتیه له عيبادهت و
به ندايه تى كردن بو خودا.

٢- عيبادهت و به ندايه تيش: واته
ئينسان به و په رى خوشه ويستى و
پيخوش بوونه وه خوئى زه ليل و
ملكه چى خودا بكات و نه وهى خودا پى
خوش بى و لى رازى بى بوئى نه نجم
بدات، نه وهى خودا پى ناخوش بى و
لى نارازى بى وازى لى به ينى.

٣- ته واوى خوشه ويستى به و په رى
زه ليلى و ملكه چيه وه بنه ماى په سه ن و
بنچينه مى مه كه مى عيبادهت و
به ندايه تى كردنه. كه ده بنه پالنه رى
عه بد بو نزيك بوونه وه له خو شو يستر او
به نه نجمدانى نه و كارانه ی كه لای
خوش ويستر او خو شه ويستن.

٤- عيباده تيش خودا دوو مەر جى
داناوه بو قه بوول بوونى:

يه كه م: به ته نها بو خودا نه نجم
بدرين (الإخلاص).